

TUCHTCOLLEGE

NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als NOAB

Nr. TC 69/2020

Beslissing inzake de klacht, ingediend door

de V.O.F. A, in de persoon van de heer B als enig vennoot (hierna nader aan te duiden als: klager), gericht tegen **C B.V.**, NOAB-lid, (hierna nader aan te duiden als: betrokkene).

1. DE PROCEDURE

1.1. Het Tuchtcollege heeft kennisgenomen van het klaagschrift d.d. 3 augustus 2020 en het daartegen ingediende verweerschrift, beide met bijlagen. Bij e-mailbericht van 23 oktober 2020 heeft betrokkene een afschrift van een vonnis van de kantonrechter van de rechtbank in het geding gebracht, uitspraakdatum 22 oktober 2020, gewezen in een procedure tussen betrokkene en klager, waaronder te verstaan de (voormalige) v.o.f. en de toenmalige vennoten, te weten de heer B voornoemd en diens toenmalige echtgenote en toen mede-vennote mevrouw D. Klager is bij brief van 29 oktober 2020 een afschrift van bedoeld vonnis gestuurd en hem is daarbij onder meer bericht dat het vonnis tot de stukken van het onderwerpelijke geding zal worden gerekend. Als gevolg van - kort gezegd - de coronapandemie heeft het plannen van een mondelinge behandeling van de zaak vertraging opgelopen. In overleg met partijen is de mondelinge behandeling bepaald op vrijdag 26 maart 2021 in Rosmalen. Op deze zitting zijn toen verschenen en gehoord, klager in de persoon van de heer B voornoemd, firmant van klager, vergezeld van de heer E, naar zijn verklaring als zijn gemachtigde, alsmede, namens betrokkene, de heer F, enig vennoot van betrokkene.

1.2. Aan het slot van het onderzoek ter zitting heeft het Tuchtcollege het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak op de klacht aangekondigd.

2. DE VOORGESCHIEDENIS

2.1. De V.O.F. van klager bestond uit klager en diens toenmalige echtgenote, mevrouw D. De V.O.F. werd eind 2019 opgeheven. Mevrouw D is sinds jaar en dag hartsvriendin van de echtgenote van de heer F voornoemd. De heer B heeft de onderneming na ontbinding van de V.O.F. overgenomen en exploiteert thans als eenmanszaak een drukkerij/groothandel in wenskaarten e.d..

2.2. Tot de stukken van het geding behoort een tussen klager en betrokkene op 9 september 2013 gesloten overeenkomst, waarbij een doorlopende volmacht is afgegeven voor de daarin genoemde werkzaamheden, waaronder het indienen van de onderscheidenlijke aangiften loonheffing, omzetbelasting, inkomsten- en vennootschapsbelasting.

2.3. Op 2 mei 2019 is klager door betrokkene gewezen op openstaande facturen waarvan de vervaltermijn al was verstreken en heeft betrokkene de dienstverlening aan klager, meer in het bijzonder aan de onderneming en de heer B, stopgezet. Bij e-mail van 10 juli 2019 is door de heer F voornoemd in een reactie op een mail van de heer E voornoemd namens klager van 9 juli 2019, een specificatie van de facturen verstrekt.

3. DE KLACHT

3.1. Naar klager ter zitting uitdrukkelijk heeft verklaard, verzoekt hij het Tuchtcollege te oordelen over de volgende vier klachtonderdelen:

- a) betrokkene heeft op 25 april 2019 zonder overleg met de heer B en zonder diens uitdrukkelijke instemming en/of handtekening diens aangifte in de inkomstenbelasting voor het jaar 2017 bij de Belastingdienst ingediend;
- b) betrokkene heeft in mei 2019 zonder enige aanleiding en/of berichtgeving eenzijdig de dienstverlening aan klager stopgezet;
- c) betrokkene heeft verzuimd tijdig een suppletieaangifte omzetbelasting 2016 in te dienen ten behoeve van klager noch klager daarover geïnformeerd;
- d) betrokkene heeft ten nadele van klager partijdig geopereerd door in plaats van zich als kantoor terug te trekken in de meergenoemde aanhangige civielrechtelijke procedure tussen betrokkene en klager zich intensief daarin op ontoelaatbare wijze en ten eigen faveure te mengen.

3.2. Klager verzoekt de klacht in al zijn onderdelen gegrond te verklaren en spreekt daarbij uit dat het enige doel van zijn klacht is dat aldus wellicht voorkomen kan worden dat betrokkene in de toekomst andere klanten op dezelfde wijze behandelt.

3.3. Betrokkene stelt zich op het standpunt dat de door klager ter zitting nader omschreven vier klachtonderdelen ongegrond, want niet bewezen zijn, en om die reden alle dienen te worden verworpen.

4. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1.1. Klager: voor het standpunt van klager wordt verwezen naar hetgeen daartoe door hem in de van hem afkomstige stukken en ter zitting, deels in afwijking daarvan en al dan niet op vragen van het Tuchtcollege, is aangevoerd.

In essentie komt dat op het volgende neer:

Uitspraak Tuchtcollege NOAB
Nr. 69/2020

Ad klacht a): Betrokkene heeft ten onrechte voor het indienen van de aangifte inkomstenbelasting 2017 geen machtiging gevraagd aan klager noch deze aangifte met hem doorgesproken. Dit is, gelet op de onder meer in die aangifte opgenomen aftrekposten en de op dat moment reeds lopende echtscheiding van klager, zonder meer als een tekortkoming van betrokkene aan te merken. Een kopie van die aangifte heeft klager eerst bij email van 14 september 2019 van betrokkene ontvangen.

Ad klacht b): Betrokkene was gehouden de totale administratie voor de onderneming van klager te verzorgen. Betrokkene heeft daarbij verzuimd eind juni 2019 de loonbelasting aan te geven over de maand mei 2019. Klager ontdekte dat pas na een telefoontje van de Belastingdienst, die aangaf dat er wel door klager was betaald, maar dat er geen loonaangifte was binnengekomen. Betrokkene is met dit alles toerekenbaar tekortgeschoten in de op haar krachtens haar eigen opdrachtbevestiging rustende verplichtingen en heeft gehandeld in strijd met de NOAB-Leveringsvoorwaarden, meer in het bijzonder artikel 11 daarvan.

Ad klacht c): Op 3 oktober 2019 ontving klager een naheffingsaanslag in verband met te weinig betaalde omzetbelasting over het jaar 2016. Hierdoor moest klager een openstaand bedrag van € 3.704 betalen, waarin een boete zat van € 297 en een bedrag aan heffingsrente van € 428, veroorzaakt door het verzuim van betrokkene om geen suppletieaangifte ter zake in te dienen.

Het is juist dat klager in beginsel altijd zelf verantwoordelijk is voor het doen van een aangifte omzetbelasting. In de praktijk deed klager bijna altijd zelf de kwartaalaangiften omzetbelasting, maar dan nog mag, aldus klager, van betrokkene toch ook enige verantwoordelijkheid te dier zake worden verlangd. Betrokkene had op zijn minst een reminder moeten sturen aan klager. Ook op dit punt is betrokkene jegens klager tekortgeschoten en handelt betrokkene in strijd met eigen afspraken en op haar toepasselijke regels.

Ad klacht d): In de echtscheidingsprocedure heeft, naar zijn zeggen, klager met mevrouw D de afspraak gemaakt dat zij niet in de rechterlijke procedure van betrokkene tegen klager, zoals hiervoor onder 1.1 gememoreerd, zou verschijnen. Zij zou dit in ruil van vrijwaring overlaten aan de klager.

Mevrouw D is echter op uitdrukkelijk verzoek van betrokkene wel verschenen in bedoelde procedure.

Betrokkene heeft daarvoor een advocaat voor mevrouw D ingeschakeld en ook voor haar betaald en dat is toch niet anders dan als typisch te kwalificeren? Feitelijk stopte betrokkene met de dienstverlening aan klager maar ging die wel onverminderd door met bijstand verlenen aan zijn ex-vrouw. Ook heeft betrokkene gedurende de echtscheidingsprocedure, ergens in mei 2019, dus vóór de meergenoemde procedure bij de kantonrechter, nog diens vader ingeschakeld om mevrouw D bij te staan.

Welbeschouwd is volgens klager de kantongerechtigdheid te beschouwen als een uitvloeisel van de partijdige opstelling van betrokkene gedurende de eerdere echtscheidingsprocedure. Betrokkene heeft vergaande bemoeienis gehad met de door zijn ex-vrouw voor de kantonrechter ter zake ingenomen conclusie, die feitelijk neerkomt op een erkenning van de standpunten van betrokkene. Betrokkene heeft aldus ten onrechte zijn ex-vrouw in de hiervoor bedoelde rechterlijke procedure betrokken.

4.1.2. In zijn algemeenheid benadrukt klager dat gedurende alle jaren dat betrokkene voor klager heeft gewerkt, sprake is geweest van een slechte communicatie in de zin van het ontbreken van het in de ogen van klager vaak benodigde vooroverleg door betrokkene. Wel tekent klager hierbij aan dat ook hijzelf regelmatig te dezer zake tekort is geschoten. Klager heeft een keer of drie betrokkene benaderd voor een oplossend gesprek, maar betrokkene heeft daar niet op gereageerd. Klager heeft nimmer de intentie gehad om op zoek te gaan naar een ander boekhoudkantoor; dat ging pas spelen toen klager door de Belastingdienst erop werd geattendeerd dat er geen aangifte loonbelasting over de maand mei 2019 was ingediend.

4.2.1. Betrokkene heeft ter zitting, deels in aanvulling op van de van hem afkomstige stukken en in reactie op de door klager ter zitting nader gespecificeerde vier klachten, het volgende daartegen aangevoerd, zakelijk weergegeven:

Ad klacht a): Betrokkene heeft op 25 maart 2019 de aangiften inkomstenbelasting van zowel klager als diens (toen nog) echtgenote mevrouw D per post naar hun toenmalige woonadres gestuurd, met het verzoek de akkoordverplichting getekend retour te sturen. Van mevrouw D heeft betrokkene begrepen dat zij de aangifte heeft meegenomen naar de zaak, maar dat de heer B geen tijd c.q. zin had om de akkoordverklaring te ondertekenen dan wel de aangifte na te kijken. Hierop heeft mevrouw D op 24 april 2019 de aangiften voor akkoord getekend en heeft betrokkene deze - zoals vereist gelijktijdig - op 25 april 2019 middels ons PKI

Uitspraak Tuchtcollege NOAB Nr. 69/2020

certificaat verstuurd. Naast het feit dat betrokkene beschikt over een doorlopende volmacht en een getekend exemplaar van de akkoordverklaring concludeert betrokkene dat zelfs deze documenten niet strikt noodzakelijk zijn voor het indienen van de aangifte. Volgens artikel 8, lid 1, van het Voorschrift Kwaliteitsbeheersing NOAB dient het kantoor van nieuwe klanten opdrachtbevestigingen te ontvangen van opdrachten van enige materiële omvang en voor zover relevant machtigingen voor het verzorgen en indienen van de fiscale aangiften. Volgens artikel 8, lid 3 van even genoemd Voorschrift zal de klant worden geïnformeerd bij het indienen van een fiscale aangifte, zodat deze in de gelegenheid wordt gesteld kenbaar te maken al dan niet akkoord te zijn en/of wijzigingen voor te stellen. Een akkoordverklaring is aldus niet vereist.

De conclusie moet dan ook zijn dat betrokkene ruimschoots aan alle eisen van voornoemd artikel 8 heeft voldaan.

Ad klacht b): Op basis van artikel 11c van de NOAB-leveringsvoorwaarden heeft de opdrachtnemer de mogelijkheid de levering van zijn diensten op te schorten indien de opdrachtgever de verschuldigde declaraties niet tijdig voldoet. Naast dit feit was betrokkene in een eerder stadium al ter ore gekomen dat de heer B bezig was met een andere adviseur en dat hij betrokkene zeker niet zou betalen. Daarnaast kreeg betrokkene van de Belastingdienst de waarschuwing dat er van de zijde van klager geen aangifte loonbelasting mei 2019 was gedaan. Dat is ook de reden dat betrokkene de werkzaamheden heeft opgeschort. Uit de uitspraak van de kantonrechter van 22 oktober 2020, onderdeel 3.6 blijkt dat betrokkene dat terecht heeft gedaan.

Ad klacht c): De heer B deed de BTW-aangifte van de V.O.F. zelf. Het is wel eens voorgekomen dat de inlogcodes van het portaal niet functioneerden en dat hij betrokkene verzocht de aangifte middels het PKI-certificaat in te dienen. Echter, over het algemeen kon de heer B dat zelf. Op het moment dat de BTW-suppletie ingediend moest worden omdat deze meer dan € 1.000 afweek, stuurde de heer B daartoe een verzoek aan betrokkene. Hij beschikte namelijk nooit over de middelen om de BTW-suppletie te kunnen betalen. De heer B had eenvoudig de suppletie zelf kunnen indienen, dan wel betrokkene kunnen verzoeken om de suppleties namens hem in te dienen. Dit heeft hij nagelaten en dat is betrokkene dan ook niet te verwijten.

Voorts had de heer B de BTW-aangiften over de kwartalen op basis van zijn eigen verantwoordelijkheid juist moeten indienen, dan had er geen suppletie uit de aangiften gebleken.

Ad klacht d):

De echtscheidingsprocedure had helemaal niets te maken met de latere civiele procedure; die laatste procedure zag op het door klager c.q. haar firmanten niet betalen van facturen van betrokkene. Betrokkene heeft zijn vader, de vroegere oprichter van het kantoor van betrokkene, indertijd ingeschakeld om te bezien of het mogelijk was om de V.O.F. op een goede en verantwoorde wijze te verdelen. Toen dat niet lukte, heeft betrokkene aan mevrouw D, die toen nog steeds cliënte was (en is) van betrokkene, geadviseerd om zich voor de kantongerechtigdheid te laten bijstaan door een advocaat met wie zij op advies van betrokkene in een eerder stadium contact heeft gehad, een zekere mevrouw mr. G, dit terwijl zij in die procedure nota bene als de tegenpartij van betrokkene zou optreden.

Om te voorkomen dat mevrouw D bij verstek veroordeeld zou worden, was het in de ogen van betrokkene noodzakelijk dat zij zich in rechte zou laten vertegenwoordigen. Aangezien betrokkene vertrouwen heeft in de deskundigheid van (het kantoor van) mr. G heeft betrokkene die toestemming gegeven om namens mevrouw D op te treden.

Aangezien het betrokkene bekend is dat mevrouw D krap zat doordat de heer B nauwelijks aan zijn verplichtingen tot het betalen van alimentatie voldeed, heeft betrokkene de declaratie van het kantoor van mr. G in de geest van artikel 8 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB als voorschot op de afrekening tussen mevrouw D en betrokkene voldaan.

4.2.2. Betrokkene weerspreekt dat klager een keer of drie zou hebben verzocht om een oplossend gesprek.

Klager heeft één keer aan betrokkene voorgesteld om van de openstaande facturen ten bedrage van bijna € 4.400 ter kwijting een bedrag van € 3.000 te betalen en daar is betrokkene niet mee akkoord gegaan.

Concluderend wijst betrokkene er nog op dat hij door de kantonrechter op alle fronten in het gelijk is gesteld en verzoekt betrokkene alle in de onderwerpelijke tuchtzaak door klager opgevoerde klachten te verwerpen.

5. DE BEOORDELING

Ambtshalve en vooraf

Uitspraak Tuchtcollege NOAB
Nr. 69/2020

5.1. Betrokkene heeft primair verzocht klager niet-ontvankelijk te verklaren vanwege de omstandigheid dat klager heeft verzuimd een schriftelijke volmacht over te leggen waaruit blijkt dat de heer E voornoemd gemachtigd is om namens klager de onderhavige klacht in te dienen en te behandelen. Het Tuchtcollege vermag betrokkene hierin niet te volgen. Een volmacht kan zowel schriftelijk als mondeling worden verleend. In casu ontbreekt een schriftelijke volmacht. Klager is evenwel in persoon ter zitting verschenen tezamen met de heer E en heeft, desgevraagd, uitdrukkelijk verklaard dat de heer E in rechte als zijn gemachtigde optreedt. Naar het oordeel van het Tuchtcollege blijkt hieruit voldoende de bevoegdheid van de heer E om in casu als gemachtigde op te treden. Het Tuchtcollege acht klager ontvankelijk in de klacht en gaat over tot de beoordeling van de klacht, zoals die door klager (uiteindelijk) naar voren is gebracht en door betrokkene is bestreden.

(...)

5.4. De aard van de door betrokkene ten behoeve van klager te verrichten werkzaamheden, voor zover in casu van belang, is voldoende duidelijk voor het Tuchtcollege komen vast te staan.

5.5. De klacht, zoals deze door klager ter zitting nader is gespecificeerd, bestaat nog uit vier onderdelen. Het Tuchtcollege zal deze achtereenvolgens behandelen.

5.6. Met betrekking tot klachtonderdeel a): indienen aangifte inkomstenbelasting zonder toestemming:

Volgens klager diende betrokkene voor het indienen van de aangiften inkomstenbelasting van de heer B en mevrouw E jaarlijks te beschikken over een aparte machtiging en diende betrokkene daarnaast ook telkens de inhoud van die aangifte vooraf door te spreken met klager (lees: de heer B).

Betrokkene heeft zulks betwist, daartoe aanvoerend, kort samengevat, dat een aparte akkoordverklaring door de heer B niet vereist is en dat hij op basis van de door mevrouw E ondertekende akkoordverklaring, de aanwezigheid van de opdrachtbevestiging en de doorlopende volmacht, zoals vervat in de tussen klager en betrokkene gesloten “doorlopende opdrachtbevestiging” d.d. 9 september 2013, ruimschoots aan alle van hem als NOAB-lid verlangde vereisten heeft voldaan.

Het Tuchtcollege heeft geen enkele reden te twijfelen aan de inhoud van deze verklaring van betrokkene en zal die dan ook volgen. Dit klachtonderdeel dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

5.7. Met betrekking tot klachtonderdeel b): rauwelijke opschorting/beëindiging dienstverlening?

Deze stelling van klager komt erop neer dat betrokkene in mei 2019 eenzijdig en zonder bericht vooraf in strijd met artikel 11 van de Leveringsvoorwaarden NOAB de overeenkomst van 9 september 2013 heeft opgezegd. Gelijk betrokkene gemotiveerd heeft aangevoerd, mist deze stelling van klager feitelijke grondslag, nu vaststaat dat betrokkene in elk geval op 2 mei 2019 door betrokkene is gewezen op openstaande facturen waarvan de vervalttermijn al was verstreken. Betrokkene kon naar het oordeel van het Tuchtcollege alleen al om die reden, gelezen artikel 11c van de NOAB-Leveringsvoorwaarden, de dienstverlening aan klager opschorten. Dit klachtonderdeel treft geen doel en dient ongegrond te worden verklaard.

5.8. Met betrekking tot klachtonderdeel c): tijdige indiening c.q. informatie inzake BTW-suppletie 2016?

Klager heeft aanvankelijk gesteld - en betrokkene heeft zulks gemotiveerd weersproken - dat betrokkene blijkens de opdrachtbevestiging van 9 september 2013 ook de aangifte omzetbelasting had dienen te verzorgen en dat betrokkene, door zulks na te laten noch klager daaromtrent te informeren, heeft gehandeld in strijd met haar zorgplicht dan wel anderszins heeft gehandeld zoals een behoorlijk NOAB-lid niet betaamt. Ter zitting heeft klager desgevraagd erkend dat hij bij nader inzien zelf de aangifte omzetbelasting, waaronder mede te begrijpen de jaarlijkse suppletieaangiften, had moeten doen, maar dat - aldus klager - zulks betrokkene niet van de op haar rustende verantwoordelijkheid ontslaat om een en ander te bewaken. Betrokkene had in de visie van klager in elk geval dan een reminder aan klager dienen te sturen, en nu dat niet is gebeurd, is dat betrokkene te verwijten. Gelet op deze gewijzigde standpuntbepaling van klager dient door het Tuchtcollege in dit verband nog slechts te worden beslist op de vraag of, en zo ja, in hoeverre er op betrokkene in casu een verplichting rustte om klager te attenderen in de zin als door klager gesteld. Naar het oordeel van het Tuchtcollege heeft klager het bestaan van een dergelijke verplichting niet aannemelijk gemaakt en ook ambtshalve is van een dergelijke verplichting niet gebleken.

Het Tuchtcollege is van oordeel dat het gelijk in dezen aan de zijde van betrokkene is en verklaart ook dit klachtonderdeel ongegrond.

Uitspraak Tuchtcollege NOAB
Nr. 69/2020

5.9. *Met betrekking tot klachtonderdeel d): partijdigheid betrokkene?*

Naar het Tuchtcollege uit de stukken van het geding en de daarop door partijen ter zitting gegeven toelichting begrijpt, liggen aan dit klachtonderdeel de volgende omstandigheden c.q. standpunten van partijen ten grondslag:

- de heer B en mevrouw E waren in de loop van 2019 in een echtscheidingsprocedure verwickeld, waarbij ieder werd bijgestaan door een eigen advocaat;
- daarna heeft betrokkene Handelsonderneming A alsmede diens (toenmalige) vennoten de heer B en mevrouw D gedaagd voor de rechtbank, sector kanton, in de hiervoor reeds gememoreerde procedure, in welke procedure mevrouw D werd bijgestaan door mr. G voornoemd;
- klager stelt dat hij in de echtscheidingsprocedure met mevrouw D de afspraak heeft gemaakt dat zij in ruil van vrijwaring in die procedure niet in de hiervoor genoemde rechtbankprocedure zou verschijnen, welke afspraak volgens klager door het optreden van betrokkene niet is nagekomen als gevolg waarvan de door de ex-vrouw ter zake ingenomen conclusie feitelijk neerkomt op een erkenning van de standpunten van betrokkene. Betrokkene heeft aldus in de ogen van klager ten onrechte zijn ex-vrouw in de hiervoor bedoelde civiele procedure betrokken;
- betrokkene heeft daartegenover aangevoerd dat de echtscheidingsprocedure helemaal niets te maken heeft met de meergenoemde andere rechtbankprocedure, dat zij in mei 2019 de dienstverlening aan klager, en dan meer in het bijzonder de Handelsonderneming A en de heer B, had opgezegd, dat mevrouw D nog wel klant bleef van betrokkene (en overigens nu nog steeds is), en dat betrokkene om hem moverende redenen - hij wilde voorkomen dat zij bij verstek veroordeeld zou worden - er voor heeft gezorgd dat mevrouw D in die kantongerechtigde procedure van rechtshulp voorzien werd en wel in de persoon van mr. G.

5.10. Het Tuchtcollege is van oordeel dat het verweer van betrokkene in dezen geloofwaardig is en om die reden gevolgd dient te worden. Hetgeen klager daartegenover stelt, is in elk geval onvoldoende om tot een ander oordeel te komen.

5.11. Gelet op al het hiervoor overwogene, komt het Tuchtcollege tot het oordeel dat klager niet aannemelijk heeft gemaakt dat met betrekking tot de ter zitting nader opgevoerde vier klachtonderdelen ten aanzien van betrokkene sprake is van:

- a) enig handelen of nalaten in strijd met de zorg, die zij als lid NOAB behoort te betrachten ten opzichte van haar cliënten, wier belangen zij als zodanig behartigt of behoort te behartigen; (zorgplicht); of
- b) enig handelen of nalaten dat een behoorlijk NOAB-lid niet betaamt, een en ander zoals hiervoor onder 5.2 bedoeld.

5.12. Voor het geval klager met zijn terloops ter zitting nog geplaatste opmerking dat gedurende alle jaren dat betrokkene voor klager heeft gewerkt, er sprake is geweest van een slechte communicatie in de zin van het ontbreken van het in de ogen van klager vaak benodigde vooroverleg door betrokkene heeft bedoeld nog een extra (vijfde) klacht in te dienen, komt die alleen al wegens het ontbreken van feitelijke grondslag niet voor beoordeling door het Tuchtcollege in aanmerking.

5.13. Het Tuchtcollege acht termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking van een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

5.14. Nu de ingediende en ter zitting gewijzigde klacht geheel ongegrond is, bestaat er geen aanleiding te bepalen dat het door klager betaalde bedrag aan griffierecht ad € 500 op de voet van het bepaalde in artikel 7, lid 6, van het hiervoor genoemde Reglement door NOAB aan hem wordt gerestitueerd.

5.15. Op grond van al het vorenstaande dient te worden beslist als hierna is vermeld.

Uitspraak Tuchtcollege NOAB
Nr. 69/2020

DE BESLISSING

Het Tuchtcollege:

1. verklaart de klacht ongegrond;
2. bepaalt dat een samenvatting van deze uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in “&GO”, het (nieuwe) periodiek van NOAB.

Aldus beslist op
door mr. W. Brouwer, voorzitter, prof. mr. dr. A.H.H. Bollen-Vandenboorn en G.P. Vermeulen RA, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier. De uitspraak is alleen door de voorzitter en de griffier ondertekenend.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen verzonden op:

Tegen deze beslissing kan ingevolge het bepaalde in artikel 21 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB in beroep worden gekomen bij het College van Beroep binnen twee maanden na verzending van het afschrift van deze uitspraak conform het bepaalde in artikel 24 van laatstgenoemd Reglement.